

OYUN OYNAMAK

Çocuklara ‘‘en çok ne yapmayı seviyorsunuz?’’ diye sorduğumuzda hep bir ağızdan ‘‘Oyun Oynamak!’’ diye bağırırmaktalar. Peki, neden oyun oynamayı bu kadar çok seviyorlar? Oyun oynarken ne yaşıyorlar da bu kadar mutlu oluyorlar? Cevabı aslında çok basit; çünkü kendilerini oyun oynarken en iyi şekilde ifade ediyorlar. Arabayı eliyle sürerken bütün hakimiyet çocuktur. Babasından, annesinden ya da bir çizgi filmde gördüğü arabayı çok iyi kullanan o muhteşem sürücü, artık kendisidir. Yeri geldiğinde ağaçta mahsur kalmış kediyi kurtaran itfaiye, bebeğini seven bir anne, hastasını iyileştiren doktor, son dakika golüyle takımına galibiyeti getiren futbolcu, yeri geldiğinde ise gezegenini kurtaran süper kahraman olmayı hep kendi oyun dünyalarında sağlayabilmektedirler. İşte çocuklar bunu seviyor.

18. Yüzyılın başında Rousseau, çocukları gözlemlemenin, onlar hakkında ciddi verilere ulaşabilmenin oyun oynadıkları anda mümkün olabileceğini düşünmüştür. Çocukların uyumlu ve mutlu olarak yaşamalarını hedefleyen gelişimsel bir terapi şekli olan ‘‘oyun terapinin’’ en büyük dayanakları buradan gelmektedir. Piaget’e göre ise oyun, insan davranışında bulunan ve çocuğun bilişsel gelişimini destekleyen bir unsurdur. Tamam, o zaman hep birlikte göz atalım!

Oyun oynamanın ne gibi faydaları var?

- Oyun oynamak çocuğun kas gelişimini destekler.
- Oyun oynamak çocuğun enerjisini boşaltmasını sağlar.
- Oyun oynayan çocuklar en güçlü dürtülerinden biri olan saldırganlık dürtüsünü boşaltmış olur.
- Oyun, çocuğun ifade edemediklerini ortaya çıkarır.

- Çocuğun üzerinde çevresel bir gerilim varsa bunu boşaltmasına yarar.
- Çocuklar sorunlarını oyun oynayarak çözebilir.
- Oyunda ben ve biz kavramını, takım olmanın gerekliliklerini öğrenir.
- Lider olma, yönetme, düzen kurma, paylaşma, etkileşime geçme özelliklerini edinirler.
- Oyunda birçok role girip çıktıkları için empati kurma yetenekleri gelişir.
- Çocuğa arkadaş olmayı, sosyalleşmeyi öğretir.
- Yardımlaşmayı öğretir.

Şunu unutmayalım ki: Çocuklara sistem tarafından birçok şey dikte ediliyor, hayal dünyaları ve yaratıcılıkları törpüleniyor. Motomot düşünen birer insan olmaları isteniyor. Bunun yerine fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür, hayal gücü sürekli gelişen, yaratıcı bireyler olmaları, daha da doğrusu ‘kendileri gibi’ olmaları onlar için çok daha iyi olmaz mı? Çocuklar kendi dünyalarının kahramanı olmak istiyor. Çocuklara oyun oynayabilecekleri alanları yaratalım ve sonra yapabileceklerine göz atalım. Çocuklar istediği her şeye kendi oyun dünyalarında sahip olabildikleri için mutlu, huzurlu, sevgi dolu oluyorlar. Bu noktada yetişkinlerin görevi onlara destek olmaları, ışık olmaları, her şeyden de önemlisi iyi bir rol model olmalarıdır. İşte o zaman kahramanların daha neler neler yapabileceklerini görelim.

ÖZEL SULTAN FATİH ANASINFI İLKOKUL ORTAOKUL REHBERLİK SERVİSİ